

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Ethica Symbolica E Fabularum Umbris In Veritatis Lucem
Varia Ervditione Noviter evoluta**

Pexenfelder, Michael

Monachii, 1675

7. Vita hominum Labyrinthus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68709](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68709)

rum tota vita est assidere foco, volvere cunas, in uxorum servitijs stare, inter plumas viros se præbere, dies ebrietate, noctes libidine distinguerè? Cicero *nequissimum levitatis genus* ebriam Antonij immunditiam appellavit; hoc homini gentili naturæ lex dictavit. At Paulus, Orator Apostolicus, haud paulò gravius intonat Christianis, cap. 5. ad Galat. ibi cùm inter alia scelera, *iras, rixas, dissensiones, ebrietates, commestationes* (quæ solent plerùmque conjungi) enumerasset, subjungit: *Quoniam qui talia agunt, regnum Dei non consequentur.* Brevis clausula, sed æternùm duratura. Agnovit hoc ethnicus Philosophus Heraclitus, qui in seditione quadam rogatus à civibus, ut concordiam suaderet, suggestum ascendit, calicem frigida complevit, infusam digito farinam miscuit unà cum pulegio, idque bibit, & hinc discessit: nimirum reipsa loquens, pleràsque seditiones ex luxu, rerùmque superfluarum usù oriri: inter eos autem facilè constare concordiam, qui modicis ac tantùm necessarijs essent contenti. Plutarchus de garrulitate.

VII. Labyrinthus, in quem inclusus Theseus, varias explicationes habet. Audiamus priùs ejus descriptionem ex lib. 8. Metam.

Dædalus ingenio fabrà celeberrimus artis
 Ponit opus: turbátque notas & limina flexu,
 Ducit in errorem variarum ambage viarum,
 Non secus ac liquidis Phrygijs Meandrus in undis
 Ludit, & ambiguo lapsu refluitque, fluitque
 Occurrénsque sibi venturas aspicit undas:
 Et nunc ad fontes, nunc ad mare versus apertum
 Incertæ exercet aquas: ita Dædalus implet
 Innumeras errore vias: vixque ipse reverti
 Ad limen potuit: tanta est fallacia tecti.

Et Maro 5. Æneid.

Ut quondam Creta fertur Labyrinthus in alta
 Parietibus textum cæcis iter, ancipitèmque
 Mille vijs habuisse dolum, quæ signa sequendi
 Falleret indeprehensus & irremeabilis error.

(b) Est enimverò, *Labyrinthus* typus vitæ & ingenij humani millèque laborum, periculorum, errorum. Erenim quàm multi mortalium in ambitionis diverticula, amicitia cæcas latebras, dominationis cupiditatem, ultionis desideria, fastus ac superbiae mæandros, præcipites & errabundi abeunt, ut seipfos non noverint ampliùs, nec coëptorum suorum in-

E c z

veniant

(b) *Vita humana Labyrinthus.*

veniant filum aut exitum. Quid enim sunt mortalium cogitationes *in-
mida & incerta providentia* Sap. 9. quàm cæcorum itinerum ambages,
&, ut Plinius loquitur, inexplicabiles occurfus & recursus, denique nul-
lius exitus, nisi per Ariadnen seu virtutem. Quis verò explicet, qua-
les ambages, quàm dubios viarum flexus in dictis suis, factis, pactis,
conventis implicent *Politici*; quot modos inveniant dicta indicta, facta
infecta reddendi, aut simulandi; quot ancipites dolos, & mille vijs in-
deprehenfas fallacias excogitent, idem affirmandi & negandi, & quæ
certa videbantur, dubio sensu suspendendi? Et quot in gravissimo,
periculosissimoque Religionis negotio sunt involutiones, perplexitates,
confusiones opinionum? Quàm multi cæcis errantes in orbem vesti-
gijs, ne Deum quidem ipsum in hoc Labyrintho inveniunt? Quàm
multi providentiam ejus inficiantur: quàm multi æternæ Veritatis dicta,
mandatæque vel in reprobum detorquent sensum: vel ab ijs morum pra-
vitate in exitium suum deflectunt, & circumvertuntur? De quibus o-
mnibus illud dici posset, quod vulpes de antro leonis: *vestigia terrent,
omnia introrsum spectantia, nulla retrorsum.* Nonne verum de his illud
Jobi 6. *Involuta semita gressuum eorum.* Et quod Psaltes regius dixit
psal. 139. *In circuitu impij ambulat.* Quærit S. Augustinus in dictum
psalmum: Quid est circuitus ipsorum? ut circumcant & non stent: in
gyrum eant erroris, ubi iter est sine fine; qui enim in longum it, aliunde
incipit, alicubi finit; qui in gyrum it, nusquam finit; ipse est labor
impiorum, ne quidem æternitatis cruciabilis circulo absolvendus. Eva-
sissent, si lumen Rationis, si Legem divinam, si judicium potiùs S. Ma-
tris Ecclesiæ, tanquam fidissimæ Ariadnæ, quàm sensum suum sequi vo-
luissent.

VIII. (1) Minotauri effigiem (quæ scilicet superiore sui parte
semivirum Centaurum cum clava, inferiore taurum referebat) inter sig-
na militaria Romanis ideò fuisse scribit Festus, quòd non minùs occul-
ta esse debeant consilia Ducum & Principum, quàm fuerit olim domi-
cilium Minotauri labyrinthus: idque vel maximè in bellicis expeditio-
nibus observari debet. Id noverat exactè Metellus Macedonicus, qui
sciscitanti cuidam ex amicis, qua ratione tam subito consilio uteretur:
Si ipsam, ait, vestem scirem consiliorum meorum esse consciam, eam
confestim abijcerem. Etenim *σύμβολος ἰερὸν ἐστὶ χρῆμα.* *Consultor res est
sacra.* Itaque Philippides Comicus, cùm Lysimachus ipsi dixisset, se
velle de suis aliquid rebus impertiri: Quidvis (inquit) ò rex, modò
ne quidpiam arcani. Vide Alciatum Emblemate XII. IX.

(1) *Minotauri effigies symbolum secreti.*